

P

P

- Σπαθ. рѣгáемь ѣсмь. -μαι. χνία.
 =порѣгáемь ѣсмь. παρβλ. ΡѢКОПИСА́НІЕ, ἱα. οὐδ. χειρό-
 посмѣвáюса. γραφον.
 ΡѢдá, ъι. θηλ. ἡ ἀμυώδης κα- ΡѢКОПИСНЫЙ, αα, σε. ἐπιθ. χει-
 τάστασις οἰουδήποτε με- ρόγραφος.
 τάλλου, τὸ πρῶτον ὄρυκτὸν ΡѢКОПЛЕСΚÁНІЕ, ἱα. οὐδ. κρότη-
 ἐνὸς μετάλλου, καὶ αὐτὸ τὸ σις τῶν χειρῶν (χειροκρότη-
 μέταλλον. (Σειράχ. 22. 16. σις, -τημα).
 ρѣдѣ желѣза. βῶλον σιδή- ΡѢКОПОЛСЖÉНІЕ, ἱα. οὐδ. χειρο-
 ρου. καὶ τὸ ἐκκλησιας. Φε- θεσία. = возложéніе ρѣкз.
 βρουαρ. 24. ѣздáвшисѧ ѣки 2)χειροτονία.
 злáто ѿ ρѣдѣι. ἀναδοθεῖσα ΡѢКОТВОРÉННЫЙ, αα, σε. ἐπιθ.
 ὡς χρυσὸς ἐκ μετάλλων). χειροποίητος.
 ΡѢкá, ѣι. θηλ. (αἰτιατ. ρѣкѣ). ΡЫ́ВА, ъι. θηλ. ἰχθύς.
 χεῖρ. (δυῖχ. ρѣцѣ, ρѣкѣ, ρѣкá ΡЫВАРЬ, α. ἀρσ. ἀλιεύς.
 ма. πληθ. ρѣки, καὶ τλπ'.) ΡЫДÁНІЕ, ἱα. οὐδ. ὄδυρμος, ὀ-
 ΣВЕЗЗ ρѣкз. ἐπιζέσηματ. (174). λαφυρμός, ὀλόφυρσις, ὀλολυ-
 ἀχειρί. γή, ὀλολυγμός, θρηῆνος, θρη-
 ΡѢКОВОДÍТЕЛЬ, α. ἀρσ. χειρα- νωδία.
 γωγός, ὀδηγός, καθοδηγός. ΡЫДÁЮ, ΕШИ (ВОЗ). ὀδύρομαι,
 ΡѢКОВОДСТВО, α. οὐδ. χειραγω ὀλοφύρομαι, θρηνωῶ, θρηνω-
 γία, ὀδηγία, καθοδηγία. δέω-ῶ, ἰποθηρηνέω-ῶ, ἀποδύ-
 ΡѢКОВОДСТВЮ, ΕШИ. -СТВО ВАХЗ. ρομαι, ἐποδύρομαι, ὀλολύζω.
 χειραγωγέω-ῶ, καθοδηγέω-ῶ, ΡЫКÁНІЕ, ἱα. οὐδ. βρύχημα,
 ὀδηγῶ. Σκαί παθ. -εμ. -μαι. βρυγμός, ὠρυγμα, ὠρυγμός,
 ΡѢКОВСЖÉНІЕ, ἱα. οὐδ. = ρѣ- ὠρύωμα, ὠρυγή.
 ковѣдство. ΡЫКÁЮ, ΕШИ. ἀρσ. ρύκηδχз. μ.
 ΡѢКОВОЖДѣ, ДИШИ (210). = ρѣ- -κηδ, ΕШИ. ὠρύομαι, βρυχάο-
 ковѣдствѣю. май, βρυχανάομαι-ῶ-
 ΡѢКОДѣЛÍЕ, ἱα. οὐδ. ἐργόχει- май, βρύχω.
 ρον, χειροτέχνημα, χειροτε- ΡЫ́Ю, ΕШИ (ѣз). παρτ. ρύχз. ὀ-